

PL

PL

PL

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 16.11.2010
KOM(2010) 624 wersja ostateczna

2010/0312 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie ustanowienia mechanizmu oceny w celu weryfikacji stosowania dorobku
Schengen**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Podstawa i cele wniosku

Celem proponowanego rozporządzenia jest ustanowienie ram prawnych oceny prawidłowego stosowania dorobku Schengen. Ten mechanizm oceny ma na celu podtrzymanie wzajemnego zaufania między państwami członkowskimi w zdolność do efektywnego i skutecznego stosowania środków towarzyszących umożliwiających utrzymanie obszaru bez granic wewnętrznych.

Ogólne cele nowego mechanizmu powinny być następujące: zapewnienie przejrzystego, efektywnego i spójnego wdrożenia dorobku Schengen, przy jednoczesnym odzwierciedleniu zmian stanu prawnego po włączeniu dorobku Schengen w ramy Unii Europejskiej.

W programie haskim z 2004 r. – wieloletnim programie na rzecz sprawiedliwości i spraw wewnętrznych – wezwano Komisję „do przedłożenia wkrótce po ukończeniu procesu znoszenia kontroli na granicach wewnętrznych, wniosku w sprawie uzupełnienia mechanizmu oceny Schengen mechanizmem nadzoru zapewniającego pełne zaangażowanie ekspertów Państw Członkowskich oraz z uwzględnieniem niezapowiedzianych inspekcji”.

W odpowiedzi na to wezwanie oraz w celu włączenia mechanizmu oceny Schengen do systemu prawnego WE oraz likwidacji niedociągnięć stwierdzonych w obecnym mechanizmie, w marcu 2009 r. Komisja przyjęła dwa wnioski¹ w sprawie zmienionego mechanizmu oceny Schengen. Aby ująć cały obszar współpracy w ramach Schengen w spójne ramy prawne, konieczne były dwa odrębne akty prawne (rozporządzenie dotyczące części należącej do pierwszego filaru i decyzja odnosząca się do kwestii związanych z trzecim filarem). W październiku 2009 r. wnioski te zostały odrzucone przez Parlament Europejski, który uznał, że Komisja powinna była włączyć go w przyjmowanie wniosków w ramach procedury współdecyzji.

W związku z wejściem w życie Traktatu z Lizbony wniosek dotyczący trzeciego filaru stał się nieaktualny. Został on wycofany w zbiorczym komunikacie z grudnia 2009 r.².

W programie sztokholmskim³ przyjętym przez Radę Europejską w grudniu 2009 r. stwierdzono, że Rada „uważa, że ocena strefy Schengen nadal będzie mieć kluczowe znaczenie oraz że można by ją usprawnić przez wzmocnienie roli Fronteksu w tym zakresie”.

W związku z powyższym przedstawia się niniejszy nowy wniosek. Jednocześnie wycofuje się drugi w wcześniejszych wniosków (rozporządzenie dotyczące części należącej do pierwszego filaru).

Niniejszy nowy wniosek uwzględnia rozmowy prowadzone w Radzie na temat wniosków z marca 2009 r. W szczególności proponuje się w nim zwiększenie roli państw członkowskich

¹ COM(2009) 102 oraz COM(2009) 105.

² COM (2009) 665 wersja ostateczna

³ Dokument Rady nr 17024/09, przyjęty przez Radę Europejską na szczycie w dniach 10-11 grudnia 2009 r.

w mechanizmie oceny, aby utrzymać wzajemne zaufanie i zapewnić większą elastyczność we wdrażaniu mechanizmu. Jako procedurę legislacyjną proponuje się procedurę współdecyzji, ponieważ Parlament Europejski (PE) w pełni uczestniczy w obszarze wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych. Aby zwiększyć przejrzystość proponuje się wprowadzenie obowiązku składania przez Radę regularnych sprawozdań do PE na temat przeprowadzonych ocen, wniosków wyciągniętych z ocen i środków podejmowanych przez państwa członkowskie w ich następstwie.

• Kontekst ogólny

Obszar bez granic wewnętrznych utworzony przez dorobek Schengen (strefa Schengen) powstał na przełomie lat osiemdziesiątych i dziewięćdziesiątych ubiegłego wieku w ramach ustaleń międzyrządowych między państwami członkowskimi, które chciały znieść kontrole graniczne i w tym celu wprowadzić środki towarzyszące, takie jak wspólne normy w dziedzinie kontroli granic zewnętrznych, wspólna polityka wizowa, współpraca policyjna i współpraca wymiarów sprawiedliwości oraz utworzenie systemu informacyjnego Schengen (SIS). Zniesienie kontroli na granicach wewnętrznych nie było możliwe w ramach wspólnotowych, ponieważ państwa członkowskie nie były w stanie dojść do porozumienia w kwestii konieczności ich zniesienia, aby osiągnąć cel swobodnego przepływu osób (art. 14 Traktatu WE). Jednak w miarę upływu czasu wszystkie ówczesne państwa członkowskie z wyjątkiem Zjednoczonego Królestwa oraz Irlandii, przystąpiły do strefy Schengen.

Dorobek Schengen został włączony w ramy prawne Unii Europejskiej z chwilą wejścia w życie Traktatu Amsterdamskiego w 1999 r.⁴

Strefa Schengen opiera się na wzajemnym zaufaniu państw członkowskich w zdolność do pełnego wdrożenia środków towarzyszących umożliwiających zniesienie kontroli na granicach wewnętrznych. Przykładowo kontrole na granicach zewnętrznych przeprowadzane są przez państwa członkowskie nie tylko w celu ochrony własnych interesów, lecz również w imieniu wszystkich pozostałych państw członkowskich, do których można się przemieszczać po przekroczeniu granicy zewnętrznej strefy Schengen.

Aby uzyskać i utrzymać to wzajemne zaufanie, członkowie strefy Schengen utworzyli w 1998 r. stały komitet. Zakres jego obowiązków został określony decyzją Komitetu Wykonawczego Schengen (SCH/Com-ex (98) 26 wersja ostateczna) i obejmuje dwa odrębne zadania:

1. weryfikację, czy wszystkie warunki wstępne stosowania dorobku Schengen (tj. zniesienia kontroli granicznych) zostały spełnione przez państwa członkowskie, które pragną przystąpić do strefy Schengen („wprowadzenie w życie”);
2. kontrolę, czy dorobek Schengen jest właściwie stosowany przez wdrażające go państwa członkowskie („wdrożenie”).

⁴ W tym celu niezbędne było zdefiniowanie dorobku Schengen (decyzja Rady 1999/435/WE, Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 1) oraz określenie traktatowej podstawy prawnej dla każdego z postanowień lub decyzji składających się na dorobek (decyzja rady 1999/436/WE, Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 17). Każde postanowienie dorobku uzyskało podstawę prawną w ramach pierwszego lub trzeciego filaru. Te postanowienia dorobku Schengen, dla których niemożliwe było ustalenie pojedynczej podstawy prawnej (tj. postanowienia dotyczące SIS) zostały uznane za część trzeciego filaru. Wszelkie zmiany dorobku wymagają stosownej podstawy traktatowej.

W ramach mechanizmu rozróżnia się więc między „wprowadzaniem w życie” i „wdrażaniem”. Dlatego też, po pierwsze, przed wprowadzeniem dorobku w życie należy przeprowadzić kontrole, aby ustalić, czy spełnione zostały warunki wzajemnego zaufania. Po drugie, zaufanie to należy następnie podtrzymywać przez kontrolę właściwego stosowania dorobku. W fazie międzyrządowej Schengen niezbędne były szczegółowe przepisy dotyczące kontroli właściwego wdrażania.

Dorobek Schengen został włączony w ramy prawne Unii Europejskiej bez renegocjacji. Stały komitet i zakres uprawnień przyznany mu w 1998 r. zostały więc przejęte bez zmian, z jednym wyjątkiem – stały komitet został przekształcony w Grupę Roboczą ds. Oceny Schengen (SCH-EVAL) w Radzie.

Ze względu na swoją międzyrządową podstawę, ocena Schengen leżała i w dalszym ciągu leży całkowicie w gestii państw członkowskich, a Komisja uczestniczy w niej w charakterze obserwatora. W dalszym ciągu jest to logiczne podejście do pierwszej części mandatu, ponieważ w unijnym dorobku w obszarze wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych nie istnieje podobne rozróżnienie między „wprowadzaniem w życie” a „wdrażaniem”. Ponadto w przypadku rozszerzeń w latach 2004 i 2007 proces decyzyjny dotyczący zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych oraz pełnego stosowania dorobku Schengen został ustanowiony w traktatach akcesyjnych, a więc w prawie pierwotnym. Akty przystąpienia przewidują decyzję Rady po konsultacji z Parlamentem Europejskim. Nie przewidziano prawa inicjatywy dla Komisji.

Podejście to jest jednak mniej logiczne w odniesieniu do drugiej części mandatu. Dlatego w momencie włączenia dorobku w ramy prawne, Komisja wydała oświadczenie, w którym stwierdziła, że „uważa, że włączenie decyzji Komitetu Wykonawczego w sprawie ustanowienia Stałego Komitetu ds. Konwencji Wykonawczej do Układu z Schengen (SCH/Com-ex (98) 26 wersja ostateczna z dnia 16.9.1998 r.) do ram prawnych Unii w żaden sposób nie wpływa na uprawnienia przyznane jej na mocy traktatów, a w szczególności na jej obowiązki strażniczek traktatów”.

Ponieważ ocena przed wprowadzeniem w życie jest niezbędna, aby państwa członkowskie darzyły się wzajemnym zaufaniem, wydaje się racjonalne, by pozostała ona w gestii państw członkowskich. Komisja w dalszym ciągu będzie w pełni uczestniczyć w tych ocenach w charakterze obserwatora.

Wspomniane różnice w zakresie obowiązków nie powodują zróżnicowania standardów oceny, odzwierciedlają jedynie różne realia instytucjonalne. Rada może podjąć decyzję o wykorzystaniu proponowanej struktury do oceny państw członkowskich przed zniesieniem granic wewnętrznych.

- **Konieczność udoskonalenia oceny prawidłowego stosowania dorobku**

Od 1999 r. odbyło się kilka debat między państwami członkowskimi i Komisją na temat zwiększenia skuteczności mechanizmu oceny Schengen, szczególnie w odniesieniu do drugiej części mandatu, czyli kontroli prawidłowego stosowania dorobku po zniesieniu kontroli na granicach wewnętrznych. Ustalono poniższe najważniejsze niedociągnięcia:

- (1) Obowiązujący mechanizm oceny jest nieodpowiedni. Normy dotyczące spójności i częstotliwości ocen są niejasne. Nie przeprowadza się żadnych niezapowiedzianych kontroli na miejscu.

- (2) Istnieje potrzeba opracowania metody ustalania priorytetów w oparciu o analizę ryzyka.
- (3) W trakcie przeprowadzania oceny należy zapewnić możliwość stałego korzystania z usług wysokiej klasy specjalistów. Eksperti uczestniczący w ocenie powinni wykazywać się stosownym poziomem znajomości prawa i doświadczenia praktycznego. Wysyłanie ekspertów z każdego państwa członkowskiego na każdą kontrolę na miejscu może negatywnie wpływać na skuteczność całej operacji. Należy określić odpowiednią liczbę ekspertów uczestniczących w kontroli na miejscu.
- (4) Należy usprawnić mechanizm oceny *ex-post* służący do oceny działań podejmowanych w związku z zaleceniami przedstawionymi po każdej kontroli na miejscu, ponieważ działania podejmowane w celu wyeliminowania niedociągnięć, a także termin na ich przeprowadzenie, różnią się w poszczególnych państwach członkowskich.
- (5) Aktualny mechanizm oceny nie odzwierciedla odpowiedzialności instytucjonalnej Komisji jako strażniczki Traktatu.

W poniższych punktach podjęto próbę rozwiązania problemów zidentyfikowanych w aktualnym mechanizmie:

Metoda oceny i rola Frontexu

Niniejszy wniosek wprowadza wieloletnie i roczne programy zarówno zapowiedzianych, jak i niezapowiedzianych kontroli na miejscu. Państwa członkowskie będą w dalszym ciągu podlegać regularnej ocenie w celu zapewnienia ogólnego prawidłowego stosowania dorobku. Ocenie mogą zostać poddane wszystkie elementy dorobku Schengen.

Ocena może być oparta na odpowiedziach na kwestionariusze, kontrolach na miejscu lub kombinacji obu powyższych.

W ostatnich latach państwa członkowskie nie widziały potrzeby przeprowadzania oceny współpracy sądowej w sprawach karnych, sprawach dotyczących broni i środków odurzających w formie kontroli na miejscu. Również ochrona danych nie zawsze stanowiła przedmiot kontroli na miejscu.

Niezależnie od powyższego, kontrole na miejscu nie ograniczają się do granic zewnętrznych oraz wiz i mogą obejmować wszelkie elementy dorobku Schengen, w tym przepisy dotyczące zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych. Jednak jeżeli chodzi o broń, po włączeniu dorobku w ramy prawne UE, odnośne przepisy dorobku Schengen zostały zastąpione dyrektywą Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni⁵. Weryfikacja prawidłowej transpozycji tej dyrektywy została powierzona Komisji zgodnie z Traktatem. Ponieważ państwa członkowskie nie widziały nigdy potrzeby przeprowadzania kontroli na miejscu, nie ma potrzeby uwzględniania weryfikacji prawidłowej transpozycji dyrektywy w niniejszym wniosku.

Ponadto jeżeli obowiązujące przepisy UE przewidują już konkretną ocenę, nie ma potrzeby wprowadzania dodatkowej oceny w ramach tego mechanizmu, wystarczy stosowanie dorobku Schengen.

⁵ Dz.U. L 256 z 13.9.1991, s. 51.

Zwłaszcza w przypadku ochrony danych, która poza tym, że jest częścią dorobku Schengen obowiązuje horyzontalnie w odniesieniu do wszystkich obszarów polityki, ocena powinna koncentrować się na aspektach ochrony danych związanych z systemem SIS i być przeprowadzana w kontekście ocen SIS, aby wykorzystać istniejące synergie.

Konkretna potrzeba przeprowadzenia kontroli na miejscu zostanie ustalona przez Komisję po konsultacjach z państwami członkowskimi, uwzględniając zmiany w prawodawstwie, procedurach lub organizacji poszczególnych państw członkowskich, a także przeprowadzoną przez Frontex analizę ryzyka w zakresie granic zewnętrznych i wiz.

Ponadto, w razie potrzeby, w programie rocznym można uwzględnić oceny tematyczne lub regionalne.

Poza opisanymi regularnymi ocenami istnieje możliwość przeprowadzania niezapowiedzianych kontroli na miejscu na podstawie analizy ryzyka dostarczonej przez Frontex lub inne źródło, która wskazuje na potrzebę przeprowadzenia niezapowiedzianej kontroli na miejscu.

W razie potrzeby istnieje możliwość dostosowania zarówno programów wieloletnich, jak i rocznych.

Eksperti z państw członkowskich

Eksperti z państw członkowskich uczestniczą również w weryfikacji prawidłowości stosowania dorobku w innych obszarach prawa UE, np. w obszarze bezpieczeństwa transportu lotniczego i morskiego. Ponieważ prawidłowe wdrożenie środków towarzyszących, które umożliwiają zniesienie kontroli na granicach wewnętrznych, ma ogromne znaczenie dla bezpieczeństwa wewnętrznego państw członkowskich, eksperci z państw członkowskich w dalszym ciągu będą odgrywać zasadniczą rolę w procesie oceny. Będą oni uczestniczyć zarówno w zapowiedzianych, jak i niezapowiedzianych kontrolach, angażować się w opracowywanie rocznych i wieloletnich programów oceny, jak również w kontrole na miejscu, sprawozdawczość oraz działania podejmowane w następstwie oceny w ramach procedury komitetu. Aby zagwarantować wysokiej jakości wiedzę specjalistyczną, państwa członkowskie muszą zapewnić ekspertów o odpowiednich kwalifikacjach, między innymi o gruntownej wiedzy teoretycznej i praktycznym doświadczeniu w obszarach objętych oceną, jak również solidnej znajomości zasad, procedur i technik kontroli na miejscu.

Właściwe organy (np. Frontex) powinny przeprowadzić stosowne szkolenia, należy również udostępnić państwom członkowskim środki finansowe na specjalne szkolenia w zakresie oceny dorobku Schengen (np. poprzez szkolenia w zakresie priorytetów działań unijnych przyjętych zgodnie z normami ustanowionymi przez Fundusz Granic Zewnętrznych)⁶.

W związku z koniecznością ograniczenia liczby ekspertów uczestniczących w kontrolach na miejscu, aby zapewnić ich skuteczność, liczba ekspertów uczestniczących w zapowiedzianych kontrolach na miejscu powinna ograniczać się do ośmiu. Ponieważ niezwłoczne udostępnienie ekspertów na potrzeby niezapowiedzianych kontroli na miejscu może przedstawiać większy problem, liczba ekspertów uczestniczących w takich kontrolach powinna ograniczać się do sześciu.

⁶ Dz.U. L 144 z 6.6.2007, s. 22.

Ponieważ prawidłowe wdrożenie środków towarzyszących, które umożliwiają swobodny przepływ osób zgodnie z art. 26 Traktatu o Unii Europejskiej, nie ma wpływu na wewnętrzne bezpieczeństwo innych państw członkowskich, ocenę zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych można w całości powierzyć Komisji. Należy wspomnieć, że mandat międzyrządowy nie obejmuje weryfikacji zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych.

Działania następcze po dokonaniu oceny

Aby skutecznie zaradzić zidentyfikowanym niedociągnięciom i uchybieniom, poszczególne ustalenia sprawozdania należy przypisać do jednej z trzech kategorii: zgodność, zgodność, ale konieczne udoskonalenia lub niezgodność. W ciągu dwóch tygodni państwo członkowskie powinno dostarczyć uwagi do sprawozdania, a w ciągu miesiąca po przyjęciu sprawozdania – plan działania dotyczący likwidacji niedociągnięć. Państwo członkowskie będzie miało obowiązek w ciągu sześciu miesięcy złożyć sprawozdanie z realizacji swojego planu działania. W zależności od zidentyfikowanych niedociągnięć, możliwe jest zaplanowanie zapowiedzianych i niezapowiedzianych kontroli na miejscu w celu kontroli prawidłowej realizacji planu działania. W przypadku poważnych niedociągnięć Komisja ma obowiązek niezwłocznie powiadomić o nich Radę.

W żaden sposób nie wpływa to na prawo Komisji do wszczęcia postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom na każdym etapie oceny. Przykładem naruszenia dorobku Schengen przez państwo członkowskie może być odmowa wjazdu osobom posiadającym ważne wizy Schengen wydane przez inne państwo członkowskie. W takich przypadkach nie istnieje zagrożenie bezpieczeństwa wewnętrznego państwa członkowskiego, jest to jednak naruszenie prawa unijnego.

Włączenie dorobku Schengen w ramy prawne Unii Europejskiej

W świetle obowiązków Komisji wynikających z Traktatu ważne jest, aby Komisja objęła przewodnictwo w procesie oceny Schengen w celu oceny prawidłowości stosowania dorobku po zniesieniu kontroli na granicach wewnętrznych. Niezależnie od powyższego, wiedza specjalistyczna państw członkowskich jest również ważna dla weryfikacji stosowania dorobku na miejscu oraz utrzymania wzajemnego zaufania państw członkowskich.

Koszty udziału ekspertów z państw członkowskich będą pokrywane z budżetu UE.

- **Przepisy obowiązujące w dziedzinie, której dotyczy wniosek**

Decyzja Komitetu Wykonawczego w sprawie ustanowienia Stałego Komitetu ds. Konwencji Wykonawczej do Układu z Schengen (SCH/Com-ex (98) 26 wersja ostateczna z dnia 16.9.1998 r.)

- **Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami Unii**

Wniosek jest spójny z obowiązującą polityką i celami Unii Europejskiej, w szczególności z celem utworzenia i utrzymania przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

2. KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI

Od 1999 r. w ramach Grupy Roboczej ds. Oceny Schengen Rady przeprowadzono szereg dyskusji mających na celu usprawnienie mechanizmu oceny Schengen. Grupa postanowiła na

przykład ograniczyć liczbę ekspertów uczestniczących w ocenach. Porozumienie to nie jest jednak prawnie wiążące i każde państwo członkowskie ma nadal prawo wysłać eksperta na kontrolę na miejscu, co czasem utrudnia zapewnienie płynnego przebiegu kontroli. Omawiano również częstotliwość i metodologię kontroli.

W kwietniu 2008 r. Komisja zorganizowała spotkanie eksperckie. Państwa członkowskie zgodziły się z oceną niedociągnięć wskazanych przez Komisję. Chociaż państwa członkowskie zgodziły się z potrzebą zmiany obowiązującego mechanizmu, niektóre z nich wyraziły wątpliwości odnośnie do instytucjonalnej roli Komisji w nowym mechanizmie oceny Schengen.

W marcu 2009 r. wnioski zostały poddane dyskusji w odnośnej Grupie Roboczej Rady w czasie trzech posiedzeń w sprawie ogólnego podejścia oraz kolejnych trzech dotyczących substancji⁷. 20 października 2009 r.⁸ wnioski te zostały odrzucone przez Parlament Europejski, który uznał, że Komisja powinna była włączyć go w przyjmowanie wniosków w ramach procedury współdecyzji. W międzyczasie Grupa Robocza ds. Oceny Schengen kontynuowała prace zmierzające do udoskonalenia aktualnych metod działania. Niniejszy nowy wniosek uwzględnia rozmowy przeprowadzone w Radzie i w Parlamencie Europejskim na temat wniosków z marca 2009 r.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

• Krótki opis proponowanych działań

Instrument przewiduje nowy mechanizm oceny Schengen, mający na celu zapewnienie przejrzystego, efektywnego i spójnego wdrożenia dorobku Schengen. Odzwierciedla on również zmiany stanu prawnego, które nastąpiły po włączeniu dorobku Schengen w ramy prawne Unii Europejskiej.

• Podstawa prawna

- Artykuł 77 ust. 2 lit. e) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

W artykule 77 przewidziano zniesienie kontroli na granicach wewnętrznych jako ostateczny cel obszaru swobodnego przepływu osób w Unii Europejskiej, zgodnie z art. 26 TFUE. Zniesieniu kontroli na granicach wewnętrznych muszą towarzyszyć środki w dziedzinie granic zewnętrznych, polityki wizowej, systemu informacyjnego Schengen, ochrony danych, współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych oraz polityk w zakresie środków odurzających. Właściwe stosowanie tych środków umożliwia utrzymanie obszaru bez granic wewnętrznych. Ocena właściwego stosowania tych środków służy więc realizacji końcowego celu polityki, jakim jest utrzymanie obszaru wolnego od kontroli na granicach wewnętrznych.

⁷ Dokumenty: 11076/09, 11087/09, 13831/1/09 i 13832/09.

⁸ A7-0034/2009.

- Pomocniczość i proporcjonalność

Zgodnie z zasadą pomocniczości cel wnioskowanego rozporządzenia, czyli zwiększenie skuteczności istniejącego mechanizmu oceny Schengen, co leży obecnie w gestii Rady, można osiągnąć jedynie na szczeblu UE.

Niniejszy wniosek mieści się w obowiązujących ramach prawnych, jednocześnie ograniczając liczbę ekspertów uczestniczących w procesie i zwiększając jego skuteczność. Wniosek nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia określonych w nim celów.

- **Wybór instrumentu prawnego**

Transpozycja mechanizmu oceny służącego do zapewnienia prawidłowego stosowania prawa unijnego do prawa krajowego ze swej natury nie może wymagać żadnych działań ze strony państw członkowskich. Z tego względu wybranym instrumentem jest rozporządzenie.

4. WPLYW NA BUDŻET

Ocena skutków finansowych regulacji stanowi załącznik do niniejszego wniosku. Konieczne będzie przydzielenie stosownych zasobów ludzkich i finansowych Komisji, która odpowiada za nowy mechanizm oceny Schengen. Koszty poniesione przez ekspertów z państw członkowskich również podlegać będą zwrotowi.

5. INFORMACJE DODATKOWE

Konsekwencje wynikające z różnych protokołów stanowiących załączniki do Traktatów oraz z umów o stowarzyszeniu zawartych z państwami trzecimi

Podstawę prawną niniejszego wniosku stanowi część 3 tytułu V Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. W związku z tym zastosowanie ma system „zmienną geometrii”, przewidziany w protokołach w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa, Irlandii i Danii oraz w protokole Schengen.

Niniejszy wniosek oparty jest na dorobku Schengen. W związku z powyższym należy uwzględnić następujące konsekwencje wynikające z różnych protokołów:

Zjednoczone Królestwo i Irlandia: Niniejszy wniosek przewiduje mechanizm oceny służący utrzymaniu obszaru bez kontroli na granicach wewnętrznych, w którym Zjednoczone Królestwo i Irlandia nie uczestniczą zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowaniu wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen oraz decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen. Zjednoczone Królestwo i Irlandia nie uczestniczą zatem w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie są nim związane ani nie ma ono do nich zastosowania.

Dania: Zgodnie z Protokołem w sprawie stanowiska Danii, załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjmowaniu przez Radę środków na mocy części trzeciej tytułu V Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, z wyłączeniem „środków określających państwa trzecie,

których obywatele muszą mieć wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych Państw Członkowskich ani do środków odnoszących się do jednolitego wzorca wiz”.

Wniosek rozwija dorobek prawny Schengen. Na mocy art. 4 protokołu „Dania podejmuje decyzję, w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę środka dotyczącego propozycji lub inicjatywy mającej na celu rozwój dorobku Schengen [stosownie do postanowień części trzeciej tytułu V Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej], ... czy dokona transpozycji tego środka do swego prawa krajowego.

Konsekwencje dla Bułgarii, Cypru i Rumunii związane ze stosowaniem dwuetapowej procedury wprowadzania w życie aktów prawnych opartych na dorobku Schengen

Artykuł 3 ust. 1 Aktu przystąpienia⁹ z 2003 r. oraz art. 4 ust. 1 Aktu przystąpienia¹⁰ z 2005 r. stanowią, że przepisy dorobku Schengen i akty stanowiące jego rozwinięcie lub w jakkolwiek inny sposób z nim powiązane, wymienione odpowiednio w załączniku I i załączniku II do aktów przystąpienia, staną się wiążące dla nowych państw członkowskich i będą je obowiązywały z datą ich przystąpienia do UE. Przepisy i akty niewymienione we wspomnianych załącznikach, mimo że wiążące dla tych państw członkowskich od daty przystąpienia, nie będą w nich obowiązywały do chwili przyjęcia stosownej decyzji Rady w tej sprawie zgodnie z powyższymi artykułami.

Niezbędne przepisy wprowadza się zatem w życie w dwóch etapach – niektóre przepisy dorobku Schengen są wiążące i mają zastosowanie od daty przystąpienia do Unii, podczas gdy inne, szczególnie te ściśle związane ze znoszeniem kontroli na granicach wewnętrznych, są wiążące od daty przystąpienia, lecz obowiązują w nowych państwach członkowskich dopiero po przyjęciu stosownej decyzji Rady.

Niniejszy akt określa sposób zapewnienia prawidłowego stosowania dorobku po zniesieniu kontroli na granicach wewnętrznych.

Norwegia i Islandia: w odniesieniu do Norwegii i Islandii, niniejszy wniosek stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹¹.

Szwajcaria: W odniesieniu do Szwajcarii, niniejsze wnioski stanowią rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu umowy zawartej między Unią Europejską i Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹².

⁹ Dz.U. L 236 z 23.10.2003, s. 33.

¹⁰ Dz.U. L 157 z 21.6.2005, s. 29.

¹¹ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

¹² Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

Lichtenstein: w odniesieniu do Lichtensteinu, niniejszy wniosek stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹³.

¹³ Dz.U. L 83 z 26.3.2008, s. 3.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie ustanowienia mechanizmu oceny w celu weryfikacji stosowania dorobku Schengen

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. e),

uwzględniając wniosek Komisji,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 294 Traktatu,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Obszar Schengen bez kontroli na granicach wewnętrznych zależy od efektywnego i sprawnego stosowania przez państwa członkowskie środków towarzyszących w dziedzinie granic zewnętrznych, polityki wizowej, współpracy policyjnej, systemu informacyjnego Schengen, ochrony danych, współpracy sądowej w sprawach karnych oraz polityk w zakresie narkotyków.
- (2) Decyzją komitetu wykonawczego z dnia 16 września 1998 r.¹⁴ ustanowiono Stały Komitet ds. Oceny i Wprowadzania w Życie Dorobku Schengen („Stały Komitet”). Stałemu Komitetowi powierzono po pierwsze ustalanie, czy wypełnione zostały wszystkie warunki zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych z państwem kandydującym, a po drugie zapewnianie prawidłowego stosowania dorobku Schengen przez państwa wprowadzające go w pełni w życie.
- (3) Aby zapewnić wysokie jednolite standardy stosowania dorobku Schengen w praktyce oraz ze względu na konieczność utrzymania wysokiego poziomu wzajemnego zaufania między państwami członkowskimi tworzącymi obszar bez granic wewnętrznych, konieczne jest utworzenie specjalnego mechanizmu oceny w celu weryfikacji stosowania dorobku Schengen. Mechanizm taki powinien opierać się na bliskiej współpracy między Komisją i tymi państwami członkowskimi.
- (4) W programie haskim¹⁵ wezwano Komisję „do przedłożenia wkrótce po ukończeniu procesu znoszenia kontroli na granicach wewnętrznych, wniosku w sprawie uzupełnienia mechanizmu oceny Schengen mechanizmem nadzoru zapewniającego

¹⁴ Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 138.

¹⁵ Dz.U. C 53 z 3.3.2005, s. 1 (podpunkt 1.7.1)

pełne zaangażowanie ekspertów państw członkowskich oraz z uwzględnieniem niezapowiedzianych inspekcji”.

- (5) W programie sztokholmskim¹⁶ stwierdzono, że Rada „uważa, że ocena strefy Schengen nadal będzie mieć kluczowe znaczenie oraz że można by ją usprawnić przez wzmocnienie roli Fronteksu w tym zakresie”.
- (6) Dlatego też należy przeprowadzić przegląd mechanizmu oceny utworzonego w 1998 r. w zakresie dotyczącym drugiej części mandatu nadanego Stałemu Komitetowi. Pierwsza część mandatu nadanego Stałemu Komitetowi powinna w dalszym ciągu obowiązywać zgodnie z częścią I decyzji z dnia 16 września 1998 r.
- (7) Doświadczenia zebrane w czasie poprzednich ocen wskazują na konieczność utrzymania spójnego mechanizmu oceny, obejmującego wszystkie obszary dorobku Schengen z wyjątkiem tych, w odniesieniu do których w prawie UE istnieje już specjalny mechanizm oceny.
- (8) Państwa członkowskie powinny być ściśle zaangażowane w proces oceny. Środki wykonawcze do rozporządzenia powinny zostać przyjęte z wykorzystaniem procedury zarządzania przewidzianej w art. 4 decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji.
- (9) Mechanizm oceny powinien wprowadzać przejrzyste, skuteczne i jasne reguły dotyczące metody stosowanej w ocenach, wykorzystania do kontroli na miejscu wysoko wykwalifikowanych ekspertów oraz działań następujących w związku z ustaleniami ocen. Metoda ta powinna w szczególności przewidywać niezapowiedziane kontrole na miejscu jako uzupełnienie zapowiedzianych kontroli na miejscu, zwłaszcza w odniesieniu do kontroli granicznych i wiz.
- (10) Mechanizm oceny powinien obejmować również weryfikację odnośnego prawodawstwa dotyczącego zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych oraz kontroli na terytorium kraju. Ze względu na szczególny charakter tych przepisów, które pozostają bez wpływu na bezpieczeństwo wewnętrzne państw członkowskich, wspomniane kontrole na miejscu powinny być powierzane wyłącznie Komisji.
- (11) Podczas oceny szczególną uwagę należy zwracać na poszanowanie praw podstawowych podczas stosowania dorobku Schengen.
- (12) Wdrożenie mechanizmu, przede wszystkim w obszarze analizy ryzyka dotyczącego granic zewnętrznych, powinna wspierać Europejska Agencja Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej¹⁷ (dalej zwana agencją Frontex). Należy również zapewnić możliwość doraźnego korzystania w ramach mechanizmu ze specjalistycznej wiedzy agencji w zakresie kontroli na miejscu na granicach zewnętrznych.

¹⁶ Dokument Rady nr 17024/09, przyjęty przez Radę Europejską na szczycie w dniach 10-11 grudnia 2009 r.

¹⁷ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 z dnia 26 października 2004 r. (Dz.U. L 349 z 25.11.2004, s. 1).

- (13) Państwa członkowskie powinny zapewnić, by eksperci udostępniani na potrzeby kontroli na miejscu dysponowali niezbędnym doświadczeniem oraz przeszli w tym celu specjalne przeszkolenie. Właściwe organy (np. Frontex) powinny przeprowadzić stosowne szkolenia, należy również udostępnić państwom członkowskim środki finansowe na inicjatywy ukierunkowane na konkretne szkolenia w zakresie oceny dorobku Schengen poprzez instrumenty finansowe w ich obecnej i przyszłej formie.
- (14) Zgodnie z art.1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, dlatego też nie jest nim związana, ani nie ma ono do niej zastosowania. Biorąc pod uwagę, że niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie dorobku Schengen w rozumieniu postanowień części trzeciej tytuł V Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejską Dania powinna, zgodnie z art. 4 tego protokołu, w terminie sześciu miesięcy od daty przyjęcia niniejszego rozporządzenia, podjąć decyzję o jego ewentualnej transpozycji do swojego prawa krajowego.
- (15) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którym Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy, zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen¹⁸. Dlatego też Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie jest nim związane ani nie ma ono do niego zastosowania.
- (16) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którym Irlandia nie uczestniczy, zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen¹⁹. Irlandia nie bierze zatem udziału w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana, ani nie ma ono do niej zastosowania,
- (17) W odniesieniu do Norwegii i Islandii, niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen²⁰.
- (18) W odniesieniu do Szwajcarii, niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej między Unią Europejską i Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen²¹.
- (19) W odniesieniu do Lichtensteinu, niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską,

¹⁸ Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43.

¹⁹ Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20.

²⁰ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

²¹ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen²².

- (20) W odniesieniu do Cypru, niniejsze rozporządzenie stanowi akt rozwijający dorobek Schengen lub w inny sposób powiązany z tym dorobkiem w rozumieniu art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 r.
- (21) W odniesieniu do Bułgarii i Rumunii, niniejsze rozporządzenie stanowi akt rozwijający dorobek Schengen lub w inny sposób powiązany z tym dorobkiem w rozumieniu art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2005 r.
- (22) Eksperti z Cypru, Bułgarii i Rumunii powinni mimo to uczestniczyć w ocenie wszystkich elementów dorobku Schengen,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Cel i zakres stosowania

Rozporządzeniem ustanawia się mechanizm oceny w celu weryfikacji stosowania dorobku Schengen w państwach członkowskich, do których w pełni stosuje się dorobek Schengen .

Eksperti z państw członkowskich, które zgodnie z odnośnymi aktami przystąpienia nie stosują jeszcze dorobku w pełni, uczestniczą mimo to w ocenie wszystkich elementów dorobku.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia,

„Dorobek Schengen” oznacza przepisy dorobku Schengen w postaci, w jakiej zostały włączone w ramy Unii Europejskiej przez protokół dołączony do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, oraz akty na nim oparte lub w inny sposób z nim związane.

Artykuł 3

Zakres obowiązków

1. Komisja odpowiada za wdrożenie niniejszego mechanizmu oceny w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi i przy pomocy organów europejskich, zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.

²² Dz.U. L 83 z 26.3.2008, s. 3.

2. Państwa członkowskie współpracują z Komisją, aby umożliwić jej realizację zadań powierzonych jej w niniejszym rozporządzeniu. Państwa członkowskie współpracują z Komisją również podczas etapów przygotowawczych, kontroli na miejscu, na etapie sprawozdawczym oraz na etapie działań następczych po ocenie.

Artykuł 4

Oceny

Oceny mogą być dokonywane na podstawie kwestionariuszy i kontroli na miejscu. Mogą one być uzupełniane o prezentacje przedstawiane przez oceniane państwo członkowskie na temat obszaru objętego oceną. Kontrole na miejscu i kwestionariusze mogą być wykorzystywane niezależnie lub łącznie w odniesieniu do poszczególnych państw członkowskich oraz poszczególnych obszarów. Kontrole na miejscu mogą być zarówno zapowiedziane, jak i niezapowiedziane.

Artykuł 5

Program wieloletni

1. Zgodnie z procedurą określoną w art. 15 ust. 2 Komisja ustanawia program wieloletni na okres pięciu lat, nie później niż sześć miesięcy przed rozpoczęciem kolejnego okresu pięcioletniego.
2. Program wieloletni zawiera wykaz państw członkowskich podlegających ocenie w poszczególnych latach. W okresie pięcioletnim każde państwo członkowskie jest co najmniej raz poddawane ocenie. Kolejność oceny państw członkowskich opiera się na analizie ryzyka z uwzględnieniem presji migracyjnej, bezpieczeństwa wewnętrznego, czasu, jaki upłynął od poprzedniej oceny oraz równowagi między poszczególnymi elementami dorobku Schengen poddawanych ocenie.
3. W miarę potrzeby program wieloletni można dostosować, zgodnie z procedurą, o której mowa w ust. 1.

Artykuł 6

Analizy ryzyka

1. Nie później niż 30 września każdego roku agencja Frontex dostarcza Komisji analizę ryzyka uwzględniającą presję migracyjną, wraz z zaleceniami priorytetów oceny na kolejny rok. Zalecenia odnoszą się do konkretnych odcinków granic zewnętrznych oraz konkretnych przejść granicznych podlegających ocenie w nadchodzącym roku zgodnie z programem wieloletnim. Komisja udostępnia tę ocenę ryzyka państwom członkowskim.
2. W tym samym terminie określonym w ust. 1 Frontex dostarcza Komisji odrębną ocenę ryzyka wraz z zaleceniami priorytetów oceny przeprowadzanej w kolejnym roku w drodze niezapowiedzianych kontroli na miejscu. Zalecenia te mogą dotyczyć każdego regionu lub konkretnego obszaru i zawierają wykaz co najmniej dziesięciu

konkretnych odcinków granic zewnętrznych oraz dziesięciu konkretnych przejść granicznych.

Artykuł 7

Kwestionariusz

1. Nie później niż 15 sierpnia poprzedniego roku Komisja przesyła standardowy kwestionariusz państwom członkowskim wyznaczonym do oceny w nadchodzącym roku. Zakres standardowych kwestionariuszy obejmuje odnośne prawodawstwo, środki organizacyjne i techniczne dostępne na potrzeby wdrożenia dorobku Schengen oraz dane statystyczne dla każdego obszaru oceny.
2. Państwa członkowskie przekazują odpowiedzi na kwestionariusze do Komisji w terminie sześciu tygodni od daty ich otrzymania. Komisja udostępnia odpowiedzi pozostałym państwom członkowskim.

Artykuł 8

Program oceny rocznej

1. Uwzględniając analizę ryzyka dostarczoną przez Frontex zgodnie z art. 6, odpowiedzi na kwestionariusze, o których mowa w art. 7 oraz, w stosownych przypadkach, inne odnośne źródła, Komisja ustanawia program oceny rocznej nie później niż do 30 listopada roku poprzedniego. Program może przewidywać ocenę:
 - stosowania dorobku lub jego elementów przez jedno z państw członkowskich, zgodnie z programem wieloletnim;ponadto w stosownych przypadkach:
 - stosowania określonych elementów dorobku w wielu państwach członkowskich (oceny tematyczne);
 - stosowania dorobku w grupie państwach członkowskich (oceny regionalne);
2. W pierwszej części programu przyjętego zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 15 ust. 2 wyszczególnia się państwa członkowskie wyznaczone do oceny w nadchodzącym roku zgodnie z programem wieloletnim. W części tej wymienia się obszary wyznaczone do oceny w ramach kontroli na miejscu.
3. Komisja opracowuje drugą część programu zawierającą wykaz niezapowiedzianych kontroli na miejscu, które mają zostać przeprowadzone w nadchodzącym roku. Część ta uznawana jest za poufną i nie jest ujawniana państwom członkowskim.
4. W miarę potrzeby program roczny można dostosować, zgodnie przepisami ust. 2 i 3.

Artykuł 9

Wykaz ekspertów

1. Komisja sporządza wykaz ekspertów wyznaczonych przez państwa członkowskie do udziału w kontrolach na miejscu. Wykaz jest przekazywany państwom członkowskim.
2. Państwa członkowskie określają obszary specjalizacji każdego eksperta w odniesieniu do obszarów wyszczególnionych w załączniku do niniejszego rozporządzenia. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich zmianach tak szybko, jak to możliwe.
3. Państwa członkowskie zaznaczają, którzy eksperci mogą zostać udostępnieni na potrzeby niezapowiedzianych kontroli na miejscu zgodnie z wymogami określonymi w art. 10 ust. 5.
4. Eksperci dysponują odpowiednimi kwalifikacjami, w tym gruntowną wiedzą teoretyczną i doświadczeniem praktycznym w obszarach objętych oceną, jak również solidną znajomością zasad, procedur i technik, a także umiejętnością skutecznego porozumiewania się w powszechnie znanym języku .
5. Państwa członkowskie gwarantują, że wyznaczeni przez nie eksperci spełniają wymogi określone w poprzednim ustępie, między innymi poprzez określenie szkoleń odbytych przez danych ekspertów. Ponadto państwa członkowskie zapewniają ekspertom regularne szkolenia, aby zagwarantować dalsze spełnianie przez nich powyższych wymogów.

Artykuł 10

Zespoły odpowiedzialne za kontrole na miejscu

1. Kontrole na miejscu przeprowadzają zespoły wyznaczone przez Komisję. Zespoły składają się z ekspertów wybranych z wykazu ekspertów , o którym mowa w art. 9 oraz z urzędników Komisji. Komisja gwarantuje równowagę geograficzną i kompetencje ekspertów należących do każdego zespołu. Eksperci z państw członkowskich nie mogą uczestniczyć w kontrolach na miejscu w państwie członkowskim, w którym są zatrudnieni.
2. Komisja może zwrócić się do Frontexu, Europolu, Eurojustu lub innych właściwych organów europejskich o wyznaczenie przedstawiciela, który wzięłby udział w kontroli dotyczącej obszaru objętego ich mandatem w charakterze obserwatora.
3. Liczba ekspertów (w tym obserwatorów) uczestniczących w kontrolach służących ocenie nie może przekroczyć ośmiu osób w przypadku zapowiedzianych kontroli na miejscu i sześciu w przypadku niezapowiedzianych kontroli na miejscu.
4. W przypadku kontroli zapowiedzianych państwa członkowskie, z których eksperci zostali wyznaczeni zgodnie z ust. 1, są o tym powiadamiani przez Komisję nie później niż 4 tygodnie przed planowanym terminem kontroli. Państwa członkowskie potwierdzają dostępność ekspertów w terminie jednego tygodnia.

5. W przypadku kontroli zapowiedzianych państwa członkowskie, z których eksperci zostali wyznaczeni zgodnie z ust. 1, są o tym powiadamiani przez Komisję nie później niż tydzień przed planowanym terminem kontroli. Państwa członkowskie potwierdzają dostępność ekspertów w terminie 48 godzin.
6. W ramach kontroli na miejscu do naczelnych ekspertów należy urzędnik Komisji oraz ekspert z jednego z państw członkowskich, wyznaczony przed kontrolą na miejscu wspólnie przez członków zespołu ekspertów.

Artykuł 11

Przebieg kontroli na miejscu

1. Zespoły przeprowadzające kontrole na miejscu podejmują wszelkie działania przygotowawcze niezbędne, aby zapewnić skuteczność, dokładność i spójność kontroli na miejscu.
2. Zainteresowane państwa członkowskie są powiadamiane:
 - co najmniej dwa miesiące przed planowanym terminem zapowiedzianej kontroli na miejscu;
 - co najmniej 48 godzin przed planowanym terminem niezapowiedzianej kontroli na miejscu.
3. Każdy z członków zespołu przeprowadzającego kontrolę na miejscu posiada dokument identyfikacyjny upoważniający go do przeprowadzania kontroli na miejscu w imieniu Unii Europejskiej.
4. Dane państwo członkowskie zapewnia zespołowi ekspertów możliwość bezpośredniego kontaktu z odpowiednimi osobami. Zapewnia ono dostęp zespołu do wszelkich stref, pomieszczeń i dokumentów, do których dostępu wymaga przeprowadzenie oceny. Zapewnia ono, by każdy zespół był w stanie zrealizować swoje obowiązki w zakresie weryfikacji działań związanych z obszarami podlegającymi ocenie.
5. Dane państwo członkowskie udziela zespołowi pomocy w realizacji zadania przy użyciu wszelkich środków leżących w zakresie jego prawnie wyznaczonych kompetencji.
6. W przypadku zapowiedzianych kontroli na miejscu Komisja uprzednio dostarcza danemu państwu członkowskiemu imiona i nazwiska ekspertów wchodzących w skład zespołu. Dane państwo członkowskie wyznacza punkt kontaktowy odpowiedzialny za praktyczną organizację kontroli na miejscu.
7. Państwa członkowskie odpowiadają za odpowiednie przygotowanie podróży i zakwaterowania swoich ekspertów. Koszty podróży i zakwaterowania ekspertów uczestniczących w kontrolach są zwracane przez Komisję.

Artykuł 12

Kontrola swobodnego przepływu osób na granicach wewnętrznych

Niezależnie od art. 10, zespoły przeprowadzające niezapowiedziane kontrole na miejscu w celu weryfikacji braku kontroli na granicach wewnętrznych składają się wyłącznie z urzędników Komisji.

Artykuł 13

Sprawozdania z oceny

1. Z każdej oceny sporządza się sprawozdanie. Sprawozdanie opiera się na ustaleniach kontroli na miejscu oraz kwestionariuszu, stosownie do przypadku.
 - (a) W przypadku, gdy ocena opiera się wyłącznie na kwestionariuszu lub niezapowiedzianej kontroli, sprawozdanie sporządza Komisja.
 - (b) W przypadku zapowiedzianej kontroli na miejscu sprawozdanie sporządza zespół podczas kontroli. Urzędnik Komisji ponosi ogólną odpowiedzialność za sporządzenie sprawozdania oraz zapewnienie jego integralności oraz jakości. W przypadku rozbieżnych opinii, zespół stara się osiągnąć kompromis. W sprawozdaniu można zamieścić zdania odrębne.
2. W sprawozdaniu analizuje się, stosownie do przypadku, aspekty jakościowe, ilościowe, operacyjne, administracyjne oraz organizacyjne, zawiera on również wykaz uchybień i niedociągnięć ustalonych w toku oceny. Sprawozdanie zawiera zalecenia dotyczące działań naprawczych oraz terminy realizacji poszczególnych działań.
3. Każde z ustaleń sprawozdania zaliczane jest do jednej z trzech poniższych kategorii:
 - (a) pełna zgodność;
 - (b) zgodność, ale potrzebne udoskonalenia;
 - (c) niezgodność.
4. Komisja przedstawia sprawozdanie danemu państwu członkowskiemu w terminie sześciu tygodni od kontroli na miejscu lub od momentu uzyskania odpowiedzi na kwestionariusz, stosownie do okoliczności. W ciągu dwóch tygodni państwa członkowskie przedstawiają swoje uwagi do sprawozdania.
5. Ekspert Komisji przedstawia sprawozdanie i odpowiedź danego państwa członkowskiego komitetowi ustanowionemu zgodnie z art. 15. Państwa członkowskie informowane są o możliwości ustosunkowania się do odpowiedzi na kwestionariusz, sprawozdania oraz uwag danego państwa członkowskiego.

Komisja przyjmuje zalecenia dotyczące klasyfikacji ustaleń, o których mowa w ust. 3, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 15 ust. 2.

W ciągu miesiąca od momentu otrzymania sprawozdania państwo członkowskie dostarcza Komisji plan działań mających wyeliminować wszelkie ujawnione niedociągnięcia.

Po konsultacji z zespołem ekspertów Komisja przedstawia swoją ocenę adekwatności planu działania komitetowi ustanowionemu zgodnie z art. 15. Państwa członkowskie informowane są o możliwości ustosunkowania się do planu działania.

6. W ciągu sześciu miesięcy od momentu otrzymania sprawozdania dane państwo członkowskie dostarcza Komisji sprawozdanie z realizacji planu działania, a następnie co trzy miesiące kolejne sprawozdania do momentu pełnej realizacji planu działania. W zależności od powagi zidentyfikowanych niedociągnięć oraz środków podjętych w celu ich likwidacji, Komisja może zaplanować zapowiedziane kontrole zmierzające do kontroli realizacji planu działania, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 15 ust. 2. Komisja może również zaplanować niezapowiedziane kontrole na miejscu.

Komisja regularnie informuje komitet ustanowiony na mocy art. 15 o postępach realizacji planu działania.

7. Jeżeli kontrola na miejscu wykaże poważne niedociągnięcia uznane za wywierające znaczący wpływ na ogólny poziom bezpieczeństwa jednego lub kilku państw członkowskich, Komisja, z własnej inicjatywy lub na wniosek państwa członkowskiego, jak najszybciej powiadamia o tym Radę i Parlament Europejski.

Artykuł 14

Informacje szczególnie chronione

Wszelkie informacje uzyskane przez zespoły w trakcie wykonywania obowiązków są przez nie traktowane jako poufne. Sprawozdania sporządzone po kontroli na miejscu są klasyfikowane jako zastrzeżone. Po konsultacjach z danym państwem członkowskim Komisja zdecyduje, jaką część sprawozdania można podać do wiadomości publicznej.

Artykuł 15

Komitet

1. Komisja jest wspomagana przez komitet składający się z przedstawicieli państw członkowskich, któremu przewodniczy przedstawiciel Komisji.
2. W razie odesłania do niniejszego ustępu zastosowanie mają art. 4, 7 i 8 decyzji 1999/468/WE.

Artykuł 16

Przepisy przejściowe

1. Pierwszy program wieloletni przewidziany w art. 5 oraz pierwszy program roczny przewidziany w art. 8 zostanie ustanowiony sześć miesięcy po wejściu w życie

niniejszego rozporządzenia. Realizacja obu programów rozpoczyna się rok po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

2. Pierwsza analiza ryzyka, która ma zostać dostarczona przez Frontex zgodnie z art. 6, zostanie dostarczona Komisji nie później niż trzy miesiące po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.
3. Państwa członkowskie wyznaczą ekspertów zgodnie z art. 9 nie później niż trzy miesiące po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 17

Informowanie Parlamentu Europejskiego

Komisja informuje Parlament Europejski o przyjętych przez nią zaleceniach zgodnie z art. 13 ust. 5.

Artykuł 18

Przedstawianie sprawozdań Parlamentowi Europejskiemu i Radzie

Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie coroczne sprawozdanie z ocen przeprowadzonych na mocy niniejszego rozporządzenia. Sprawozdanie jest podawane do wiadomości publicznej i zawiera informacje dotyczące:

- ocen przeprowadzonych w poprzednim roku, a także
- wniosków wyciągniętych z każdej oceny oraz sytuacji w zakresie działań naprawczych.

Artykuł 19

Uchylenie

Część II decyzji Komitetu wykonawczego z dnia 16 września 1998 r. ustanawiającej Stały Komitet ds. Oceny i Wprowadzania w Życie Dorobku Schengen (SCH/Com-ex (98) 26 wersja ostateczna), zatytułowana „Komitet wprowadzający w życie dla państw, które stosują konwencję”, zostanie uchylona po upływie roku od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 20

Rada może zadecydować o przeprowadzaniu ocen Schengen, o których mowa w aktach przystąpienia zawartych po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 21

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich zgodnie z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI DLA WNIOSKÓW, KTÓRYCH WPLYW NA BUDŻET OGRANICZA SIĘ WYŁĄCZNIE DO DOCHODÓW

1. TYTUŁ WNIOSKU

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia mechanizmu oceny w celu weryfikacji stosowania dorobku Schengen

2. STRUKTURA ABM/ABB

Dziedzina polityki: przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości (tytuł 18)

Działania: solidarność – granice zewnętrzne, powroty, polityka wizowa i swobodny przepływ osób (rozdział 18.02).

3. POZYCJE W BUDŻECIE

3.1. Pozycje w budżecie (pozycje operacyjne i powiązane pozycje pomocy technicznej i administracyjnej (dawniej pozycje B..A)), wraz z treścią

Na podstawie rozdziału 18.02 (Solidarność – granice zewnętrzne, powroty, polityka wizowa i swobodny przepływ osób), stworzenie art. 18 02 07 zatytułowanego „Ocena Schengen”*.

**Pozycja utworzona we wstępnym projekcie budżetu na rok 2011*

3.2. Czas trwania działania i wpływu finansowego:

Rozpoczęcia działania jest zaplanowane na 2011 r. lub 2012 r. Będzie ono miało charakter stały.

3.3. Informacje budżetowe

Pozycja w budżecie	Rodzaj środków		Nowe	Wkład państw stowarzyszonych w ramach Schengen	Wkład krajów ubiegających się o członkostwo	Dział w perspektywie finansowej
Zob. 3.1	Nieobowiązkowe	Zróżn. ²³	TAK	TAK	NIE	Nr [3A]

²³ Środki zróżnicowane.

4. ZESTAWIENIE ZASOBÓW

4.1. Zasoby finansowe

4.1.1. Zestawienie środków na zobowiązania (CA) i środków na płatności (PA)

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Rodzaj wydatków	Sekcja nr		Rok 2011	2012	2013	2014	n + 4	n + 5 i późniejszej	Ogółem
-----------------	-----------	--	----------	------	------	------	-------	---------------------	--------

Wydatki operacyjne²⁴

Środki na zobowiązania (CA)	8.1.	a	p.m.	0,562	0,730	0,730			
Środki na płatności (PA)		b							

Wydatki administracyjne w ramach kwoty referencyjnej²⁵

Pomoc techniczna i administracyjna (NDA)	8.2.4.	c							
--	--------	---	--	--	--	--	--	--	--

KWOTA REFERENCYJNA OGÓŁEM

Środki na zobowiązania		a+ c	p.m.	0,562	0,730	0,730			
Środki na płatności		b+ c	p.m.	0,562	0,730	0,730			

Wydatki administracyjne niewzględnione w kwocie referencyjnej²⁶

Wydatki na zasoby ludzkie i powiązane wydatki (NDA)	8.2.5.	d	0,122	0,610	0,854	0,854			
Wydatki administracyjne, inne niż koszty zasobów ludzkich i powiązane koszty, niewzględnione w kwocie referencyjnej (NDA)	8.2.6.	e	p.m.	0,065	0,097	0,097			

Indykatoryjne koszty finansowe interwencji ogółem

OGÓŁEM CA, w tym koszty zasobów ludzkich		a+ c+ d+ e	0,122	1,237	1,681	1,681			
OGÓŁEM PA, w tym koszty zasobów ludzkich		b+ c+ d+ e	0,122	1,237	1,681	1,681			

²⁴ Wydatki niewchodzące w zakres rozdziału xx 01 w tytule xx.

²⁵ Wydatki w ramach art. xx 01 04 w tytule xx.

²⁶ Wydatki w ramach rozdziału xx 01 z wyłączeniem art. xx 01 04 i xx 01 05.

Szczegółowe informacje o współfinansowaniu

Jeżeli wniosek wiąże się ze współfinansowaniem przez państwa członkowskie lub inne podmioty (należy wyszczególnić), w poniższej tabeli podaje się szacunkową kwotę tego współfinansowania (można dodać więcej wierszy jeżeli współfinansowanie zapewniają różne podmioty):

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Organ współfinansujący		Rok n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 i późni ej	Ogółem
.....	f							
OGÓŁEM CA w tym współfinansowanie	a+c +d +e +f							

4.1.2. Zgodność z programowaniem finansowym

- Wniosek jest zgodny z istniejącym programowaniem finansowym²⁷. **W razie potrzeby środki finansowe na rok 2011 zostaną udostępnione w drodze przesunięcia w ramach rozdziału 18.02.**
- Wniosek wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w perspektywie finansowej.
- Wniosek może wymagać zastosowania postanowień porozumienia międzyinstytucjonalnego²⁸ (tzn. instrumentu elastyczności lub zmiany perspektywy finansowej).

4.1.3. Wpływ finansowy na dochody

- Wniosek ma następujący wpływ finansowy na dochody:

wniosek stanowi rozwinięcie dorobku Schengen określone w decyzji Rady 1999/437/WE. Państwa nienależące do UE stowarzyszone w ramach dorobku Schengen – Islandia i Norwegia²⁹, jak również Szwajcaria³⁰ i Liechtenstein³¹, uczestniczą zatem w związanych z nim kosztach.

²⁷ Ten mechanizm oceny będzie nadal realizowany po roku budżetowym 2013.

²⁸ Zob. pkt 19 i 24 porozumienia międzyinstytucjonalnego.

²⁹ Artykuł 12 ust. 1, ostatni akapit umowy między Radą Unii Europejskiej i Republiką Islandii oraz Królestwem Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36).

³⁰ Artykuł 11 ust. 3 akapit drugi Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 50).

³¹ Artykuł 3 Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji

mln EUR (do 1 miejsca po przecinku)

Pozycja budżecie	w	Dochód	Przed rozpoczęciem działania a [Rok n-1]	Sytuacja po rozpoczęciu działania					
				2011	2012	2013	2014	[n+4]	[n+5] ³²
18.02.XX		a) Dochody w wartościach bezwzględnych		p.m.	0,07	0,1	0,11		
		b) Zmiana dochodów	Δ						

4.2. Zasoby ludzkie w przeliczeniu na pełne etaty (w tym urzędnicy, pracownicy zatrudnieni na czas określony i personel zewnętrzny) – szczegółowe informacje w pkt 8.2.1.

Zapotrzebowanie na zasoby ludzkie i administracyjne zostanie pokryte ze środków przydzielonych kadrze kierowniczej w ramach corocznej procedury przydziału środków.

Zapotrzebowanie na dany rok	Rok 2011	2012	2013	2014	n + 4	n + 5 i później
Zasoby ludzkie ogółem	1	5	7	7		

5. OPIS I CELE

5.1. Potrzeba, która ma zostać zaspokojona w perspektywie krótko- lub długoterminowej

Ze względu na międzyrządowe pochodzenie dorobku Schengen realizację obecnego mechanizmu oceny Schengen powierzono Radzie. Wydatki poniesione w ramach ocen pokrywane są z budżetu narodowego państw członkowskich, których eksperci uczestniczą w ocenach. Po włączeniu dorobku Schengen w ramy Unii Europejskiej należy zapewnić również ramy prawne, w których prowadzone będą takie oceny. W związku z tym koszty poniesione w związku z realizacją tego mechanizmu, w szczególności związane z udziałem ekspertów z państw członkowskich (zwrot kosztów podróży i zakwaterowania podczas kontroli na miejscu) będą pokrywane z budżetu UE. Koszty diet wypłacanych ekspertom państw członkowskich będą w dalszym ciągu pokrywane z budżetu danego państwa członkowskiego.

Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 83 z 26.3.2008, s. 3).

³²

W razie potrzeby, tzn. gdy czas trwania działania przekracza 6 lat, należy wprowadzić dodatkowe kolumny.

5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii i spójność wniosku z innymi instrumentami finansowymi oraz możliwa synergia.

Utrzymywanie strefy Schengen jako obszaru swobodnego przepływu bez kontroli na granicach wewnętrznych zależy od posiadania skutecznego i wydajnego mechanizmu oceny w odniesieniu do środków towarzyszących. Niezbędne jest dostosowanie ram międzyrządowej oceny Schengen do ram unijnych, w których Komisja występując w roli strażnika traktatów przejmuje związane z tym obowiązki, gwarantując przy tym pełny udział ekspertów państw członkowskich, dla podtrzymania wzajemnego zaufania.

5.3. Cele, spodziewane wyniki oraz wskaźniki związane z wnioskiem w kontekście ABM (zarządzania kosztami działań)

Ogólnym celem jest prawidłowe stosowanie dorobku Schengen we wszystkich dziedzinach środków towarzyszących umożliwiających utrzymanie obszaru bez kontroli na granicach wewnętrznych.

Działanie 1: ocena poprzez kontrole na miejscu lub na podstawie kwestionariuszy dotyczących następujących dziedzin polityki: granice zewnętrzne, wizy, współpraca policyjna na granicach wewnętrznych, system informacyjny Schengen, ochrona danych, środki odurzające, współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych.

Wskaźnik: ocena prawidłowego stosowania dorobku przedstawiana w sprawozdaniach (pełna zgodność, zgodność, ale konieczne udoskonalenia, niezgodność).

Działanie 2: Ocena poprzez niezapowiedziane kontrole na miejscu.

Wskaźnik: ocena prawidłowego stosowania dorobku w celu zaradzenia konkretnym niedociągnięciom. Po każdej wizycie sporządzone zostanie sprawozdanie, w którym oceniona zostanie zgodność z prawem UE.

5.4. Metoda realizacji (indykatoryjna)

Zarządzanie scentralizowane

bezpośrednio przez Komisję

pośrednio przez:

agencje wykonawcze

ustanowione przez Wspólnotę organy, o których mowa w art. 185 rozporządzenia finansowego

krajowe organy sektora publicznego/organy pełniące misję służby publicznej

Zarządzanie dzielone lub zdecentralizowane

z państwami członkowskimi

- z państwami trzecimi
- Zarządzanie wspólne z organizacjami międzynarodowymi (należy wyszczególnić)*

Przedmiotowe uwagi:

6. MONITOROWANIE I OCENA

6.1. System monitorowania

Rozporządzenie będące przedmiotem wniosku przewiduje ustanowienie mechanizmu oceny prawidłowego stosowania dorobku Schengen. Prawidłowe stosowanie dorobku będzie oceniane w sprawozdaniach z oceny, w których podany zostanie stopień zgodności. Komisja będzie przedstawiać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie roczne sprawozdanie z wykonania rozporządzenia.

6.2. Ocena

6.2.1. Ocena ex-ante

6.2.2. Działania podjęte w wyniku oceny pośredniej/ex post (wnioski wyciągnięte z podobnych doświadczeń w przeszłości)

6.2.3. Warunki i częstotliwość przyszłych ocen.

7. ŚRODKI ZWALCZANIA NADUŻYĆ FINANSOWYCH

W celu zwalczania nadużyć finansowych, korupcji i innych nielegalnych działań do mechanizmu bez ograniczeń zastosowanie mają przepisy rozporządzenia (WE) nr 1037/1999.

8. SZCZEGÓŁOWE INFORMACJE DOTYCZĄCE ZASOBÓW

8.1. Cele wniosku z uwzględnieniem ich kosztu finansowego

Środki na zobowiązania w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	Rodzaj	Średni koszt	Rok 2011		Rok 2012		Rok 2013		Rok 2014		Rok n+4		Rok n+5 i później		OGÓLEM	
			Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity
CEL OPERACYJNY nr 1 ³³ Weryfikacja stosowania dorobku Schengen																
Działanie 1 Niezapowiedziane kontrole w celu oceny (eksperti z państw członkowskich i Komisji)																
Realizacja 1 podróż służbowa		0,0024	p.m.	p.m.	200	0,480	240	0,576	240	0,576						
Sprzęt informatyczny				p.m.		0,010		0,010		0,010						
Działanie 2 Niezapowiedziane kontrole w celu oceny (eksperti z państw członkowskich i Komisji)																
Realizacja 1 podróż służbowa		0,0024	p.m.	p.m.	30	0,072	60	0,144	60	0,144						
KOSZT OGÓLEM						2		0,730		0,730						

³³

Zgodnie z opisem w pkt 5.3

Obliczenia:

Działanie 1: Podróże służbowe: 1 osoba/tydzień x 2400 EUR x 25 podróży służbowych w pierwszym roku i 30 podróży służbowych w latach kolejnych (8 ekspertów na misję)

Sprzęt informatyczny potrzebny do kontroli na miejscu (laptopy itp.).

Działanie 2: Podróże służbowe: 1 osoba/tydzień x 2400 EUR x 5 kontroli niezapowiedzianych w pierwszym roku i 10 kontroli niezapowiedzianych w latach kolejnych (6 ekspertów na misję)

Środki te mają pokryć wydatki związane z ustanowieniem i działalnością zespołów ekspertów mających sprawdzić prawidłowe stosowanie dorobku Schengen przez państwa członkowskie. Wydatki te obejmują koszty podróży ekspertów Komisji oraz państw członkowskich poniesione zgodnie z przepisami ustanowionymi w regulacjach. Do kosztów tych należy dodać koszty wyposażenia potrzebnego do przeprowadzenia kontroli na miejscu, np. laptopa potrzebnego do sporządzenia sprawozdania.

8.2. Wydatki administracyjne

Potrzeby związane z zasobami ludzkimi i administracją zostaną zaspokojone w ramach środków przydzielonych ewentualnie zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach rocznej procedury przydziału w świetle ograniczeń budżetowych.

8.2.1. Liczba i rodzaj pracowników

Rodzaj stanowiska		Personel, któremu powierzono zarządzanie działaniem przy użyciu istniejących lub dodatkowych zasobów (liczba stanowisk/pelnych etatów)					
		Rok 2011	Rok 2012	Rok 2013	Rok 2014	Rok n+4	Rok n+5
Urzędnicy lub pracownicy zatrudnieni na czas określony ³⁴ (XX 01 01)	A*/AD	1	4	6	6		
	B*, C*/AST		1	1	1		
Pracownicy finansowani ³⁵ w ramach art. XX 01 02							
Inni pracownicy ³⁶ finansowani w ramach art. XX 01 04/05							
OGÓLEM		1	5	7	7		

8.2.2. Opis zadań związanych z działaniem

8.2.3. Źródła zasobów ludzkich (stosunek pracy)

- ✓ Stanowiska obecnie przypisane do zarządzania programem, które zostaną utrzymane lub przekształcone (1)
- Stanowiska wstępnie przyznane w ramach rocznej strategii politycznej/wstępnego projektu budżetu (APS/PDB) na rok 2010
- ✓ Stanowiska, o które zostanie złożony wniosek w ramach następnej procedury ASP/PDB (2 na 2012 r. i 1 na 2013 r.).
- ✓ Przesunięcia w ramach istniejącej kadry kierowniczej (przesunięcia wewnętrzne) (3)

³⁴ Koszty te NIE są uwzględnione w kwocie referencyjnej.

³⁵ Koszty te NIE są uwzględnione w kwocie referencyjnej.

³⁶ Koszty te są uwzględnione w kwocie referencyjnej.

- Stanowiska, których obsadzenie będzie konieczne w roku n, nieprzewidziane w APS/PDB na dany rok.

W związku z ograniczeniami budżetowymi wynikającymi z tego, że Komisja zobowiązała się niewystępować o nowe stanowiska do 2013 r., niezbędne zasoby ludzkie zostaną zapewnione dzięki pracownikom Dyrekcji Generalnej, którzy są już wyznaczeni do zarządzania działaniem lub zostali oddelegowani w ramach DG, a także dzięki dodatkowemu przydziałowi środków, który może zostać przyznany DG zarządzającej działaniem w ramach corocznej procedury przydziału środków.

8.2.4. *Inne wydatki administracyjne uwzględnione w kwocie referencyjnej (XX 01 04/05 – Wydatki na administrację i zarządzanie)*

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Pozycja w budżecie (numer i treść)	Rok n	Rok n+1	Rok n+2	Rok n+3	Rok n+4	Rok n+5 i późnie j	OGÓŁ EM
1 Pomoc techniczna i administracyjna (w tym powiązane koszty personelu)							
Agencje wykonawcze ³⁷							
Inna pomoc techniczna i administracyjna							
- wewnętrzna							
- zewnętrzna							
Pomoc techniczna i administracyjna ogółem							

³⁷ Należy odnieść się do oceny skutków finansowych regulacji dla danej agencji wykonawczej/danych agencji wykonawczych.

8.2.5. Koszt zasobów ludzkich i koszty powiązane (niewzględzone w kwocie referencyjnej)

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Rodzaj zasobów ludzkich	Rok 2011	Rok 2012	Rok 2013	Rok 2014	Rok n+4	Rok n+5 i później
Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas okreslony (XX 01 01)	1	5	7	7		
Pracownicy finansowani w ramach art. XX 01 02 (personel pomocniczy, oddelegowani eksperci krajowi (END), personel kontraktowy, itp.) (nalezy okreslic pozycje w budzecie)						
Koszt zasobów ludzkich i koszty powiazane (NIEUWZGLEDNIONE w kwocie referencyjnej) ogolem	0,122	0,610	0,854	0,854		

Wyliczenie – *urzednicy i pracownicy czasowi*

Wyliczenie – *pracownicy finansowani w ramach art. XX 01 02*

8.2.6. Inne wydatki administracyjne niewzględzione w kwocie referencyjnej

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	Rok 2011	Rok 2012	Rok 2013	Rok 2014	Rok n+4	Rok n+5 i póź- niej	OGÓŁE M
XX 01 02 11 01 – podróże służbowe							
XX 01 02 11 02 – spotkania i konferencje							
XX 01 02 11 03 – komitety ³⁸ (procedura zarządzania)	p.m.	0,065	0,097	0,097			
XX 01 02 11 04 – Badania i konsultacje							
XX 01 02 11 05 – systemy informatyczne							
2 Inne wydatki na zarządzanie ogółem (XX 01 02 11)	p.m.	0.065	0.097	0.097			
3 Inne wydatki o charakterze administracyjnym (należy wskazać jakie, odnosząc się do pozycji w budżecie)							
Ogółem wydatki administracyjne inne niż wydatki na zasoby ludzkie i powiązane koszty (NIEUWZGLĘDNIONE w kwocie referencyjnej)	p.m.	0.065	0.097	0.097			

Wyliczenie – *Inne wydatki administracyjne niewzględzione w kwocie referencyjnej*

Sposób obliczania 27 członków (1 na państwo członkowskie) x 600 EUR/osobę x 4 posiedzenia w pierwszym roku i po 6 w kolejnych latach

³⁸ Należy określić rodzaj komitetu i grupę, do której należy.